

СПИСЪК НА ДЪРЖАВИТЕ, С КОИТО РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ИМА ПОДПИСАНИ ДВУСТРАННИ ДОГОВОРИ ЗА ПРАВНА ПОМОЩ ПО ГРАЖДАНСКИ ДЕЛА, ПРЕДВИЖДАЩИ ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ ЛЕГАЛИЗАЦИЯ НА ДОКУМЕНТИ

ДЪРЖАВА	ДОГОВОР ЗА ПРАВНА ПОМОЩ	ТЕКСТ
<p align="center">АВСТРИЯ</p>	<p>1967, 20 октомври, подписан в София - Договор между Народна република България и Република <u>Австрия</u> за правна помощ по ГРАЖДАНСКИ ДЕЛА И ДОКУМЕНТИ /в сила от 22.08.1969 г., ратифициран с Указ № 79/8.02.1968 г., ДВ, бр. 12/1968 г., обн. - ДВ бр. 79/10.10.1969 г., регистрация в ООН под № 10601 от 24.07.1970 г./</p>	<p>Член 25 1. Издадените от съдилищата или от държавните учреждения на една от Договарящите се страни в рамките на тяхната компетентност документи, които са снабдени със служебен подпис и служебен печат, имат доказателствена сила на официални документи и пред съдилищата и учрежденията на другата Договаряща се страна. Това се отнася и за други местни документи, които съгласно с правните норми на Договарящата се страна, в която са издадени, имат доказателствена сила на официални документи. 2. Със същата доказателствена сила се ползва и заверката на подписа върху частен документ, положена от съд, учреждение или нотариус на една от Договарящите се страни. Член 26 Посочените в член 25, алинея 1 документи и в член 25, алинея 2 заверки на подпис не се нуждаят от друга заверка, за да се използват от съдилищата и учрежденията на другата Договаряща се страна.</p>
<p align="center">АЗЕРБАЙДЖАН</p>	<p>1995, 29 юни, подписан в София - Договор за правна помощ по ГРАЖДАНСКИ ДЕЛА между Република България и Република <u>Азербайджан</u> /в сила от 26.09.1997 г., ратифициран със закон, приет от НС на 16.05.1996 г., ДВ, бр. 46/1996 г., обн. - ДВ бр.78/08.07.1998 г./</p>	<p>Член 21 Официални документи, съставени на територията на една от договарящите страни, се освобождават от легализация или други аналогични формалности, когато се предявяват на територията на другата страна. По смисъла на договора за официални се считат документите, издадени от компетентните органи на двете страни.</p>
<p align="center">АЛБАНИЯ</p>	<p>2003, 17 ноември, подписан в София - Договор за правна помощ по ГРАЖДАНСКИ ДЕЛА между Република България и Република <u>Албания</u> /в сила от 19.01.2006 г., ратифициран със закон на НС от 15.04.2004 г., ДВ бр. 35/28.04.2004 г., обн. - ДВ, бр. 9/27.01.2006 г./</p>	<p>Член 23 1. Официални документи, съставени на територията на една от договарящите страни, се освобождават от легализация или други подобни формални процедури, когато се предявяват на територията на другата страна. 2. По смисъла на този договор за официални се считат: документи, издадени от съда, прокуратурата и съдия-изпълнителите; документи, издадени от административни органи;</p>

		<p>нотариални документи; официални удостоверения като отметки в регистрите, заверка на дати и заверка на подписи на частни документи. Член 26 Документите, които са съставени или заверени от съда или от другите компетентни органи на едната договаряща страна, са действителни при наличието на официалния печат на съответния компетентен орган на тази договаряща страна. В този вид те имат сила пред съда или другите компетентни органи на другата договаряща страна.</p>
АЛЖИР	<p>1975, 20 декември, подписан в Алжир - Договор за съдебна и правна помощ по ГРАЖДАНСКИ, ТЪРГОВСКИ, СЕМЕЙНИ И НАКАЗАТЕЛНИ ДЕЛА между Народна република България и <u>Алжирската</u> демократична и народна република /в сила от 01.04.1985 г., ратифициран с Указ на ДС № 87/29.01.1976 г., ДВ, бр. 13/1976 г., обн. - ДВ бр. 27/5.04.1985 г./</p>	<p>Член 20 Използване на документи 1. Документи, издадени или заверени в рамките на компетентността на орган или на служител на една от двете договарящи страни, не се нуждаят от легализация за използването им от съд и други органи на другата договаряща страна, но при условие, че са подписани и подпечатани с официален печат. 2. Разпоредбите по ал. 1 се отнасят и до преписите на документи, заверени от съд или от друг компетентен орган.</p>
АРМЕНИЯ	<p>1995, 10 април, подписан в София - Договор за правна помощ по ГРАЖДАНСКИ ДЕЛА между Република България и Република <u>Армения</u> /в сила от 7.12.1997 г., ратифициран със закон, приет от НС на 15.02.1996 г., ДВ бр. 17/1996 г., обн. - ДВ бр. 81/15.07.1998 г.</p>	<p>Член 22 Освобождаване от легализация Официалните документи, съставени на територията на една от договарящите страни, се освобождават от легализация или други аналогични формалности при представянето им на територията на другата страна. По смисъла на този договор за официални се считат: - документите, издадени от съда, прокуратурата и съдия-изпълнителите; - документите, издадени от административните органи; - нотариалните документи; - официалните удостоверения като отметки в регистрите, заверка на дати и заверка на подписи на частни документи.</p>
БЕЛАРУС	<p>2007, 21 февруари, подписан в Минск - Договор между Република България и Република <u>Беларус</u> за правна помощ по ГРАЖДАНСКИ ДЕЛА /в сила от 30.12.2007 г., ратифициран със закон на НС от 20.09.2007 г., ДВ бр. 80/5.10.2007 г., обн. ДВ бр. 26/7.03.2008</p>	<p>Член 11 1. Документите, съставени и заверени в съответствие с установената форма от компетентния орган на едната от договарящите страни, подписани от упълномощено лице на този орган и подпечатани с официален (гербов) печат, на територията на другата договаряща страна, имат доказателствена сила, без да е необходима легализацията им. Това правило е в сила и по отношение на копията и</p>

	г., регистрация в ООН под № 50656/1.04.2013г./	преводите на документите, заверени от компетентния орган. 2. Документите, които на територията на едната от договарящите страни се приемат за официални, се признават за такива и на територията на другата договаряща страна и се освобождават от легализация или други аналогични формалности.
ВИЕТНАМ	1986, 3 октомври, подписан в София - Договор за правна помощ по ГРАЖДАНСКИ, СЕМЕЙНИ И НАКАЗАТЕЛНИ дела между Народна република България и Социалистическа република Виетнам /в сила от 5.07.1987 г., ратифициран с Указ № 3861 от 13.11.1986 г., ДВ, бр. 90/1986 г., обн. - ДВ бр. 69/04.09.1987 г., регистрация в ООН под № 25578/15.01.1988 г./	Член 12 Валидност на документите (1) Документи, съставени или заверени от компетентни органи на територията на едната от договарящите страни или представени с официално заверен превод според установената форма, са валидни на територията на другата договаряща страна без легализация. Това важи и за документи на граждани, чиито подписи са заверени съгласно действащите разпоредби в съответната договаряща страна. (2) Документи, които на територията на една от договарящите страни се считат за официални, имат доказателствена сила на официални документи и на територията на другата договаряща страна.
ГРУЗИЯ	1995, 19 януари, подписан в София - Договор за правна помощ по ГРАЖДАНСКИ ДЕЛА между Република България и Република Грузия /в сила от 6.06.1996 г., ратифициран със закон, приет от НС на 15.02.1996 г., ДВ, бр. 17/1996 г., обн. - ДВ бр. 3/10.01.1997 г./	Член 24 1. Официални документи, съставени на територията на една от договарящите страни, се освобождават от легализация или други аналогични формалности, когато се предявяват на територията на другата страна. 2. По смисъла на този договор за официални се считат: а) документи, издадени от съда, прокуратурата и съдия-изпълнителите; б) документи, издадени от административни органи; в) нотариални документи; г) официални удостоверения, като отметки в регистрите, заверки на дати и подписи на частни документи. 3. Документи, които на територията на една от договарящите страни се разглеждат като официални документи, придобиват на територията на другата договаряща страна доказателствена сила на официални документи.
ГЪРЦИЯ	1976, 10 април, подписан в Атина - Договор за правна помощ по ГРАЖДАНСКИ И НАКАЗАТЕЛНИ ДЕЛА между Народна република България и Република Гърция /в сила от 26.04.1980 г., ратифициран с Указ № 1198/6.08.1976 г., ДВ, бр. 68/1976 г., обн. - ДВ, бр. 49/24.06.1980 г., регистрация в ООН под №	Член 8 Документи 1. Документите, издадени на територията на една от договарящите страни или легализирани от нейни органи в рамките на тяхната компетентност, които са съобразени с установената форма и са подпечатани, се приемат на територията на другата страна без легализация. 2. От легализация се освобождават и частни документи, легализирани от съд или

	19831/9.06.1981 г./	друг компетентен орган на едната от договарящите страни, когато трябва да бъдат представени пред съдилищата или други органи на другата страна.
ИСПАНИЯ	1993, 23 май, подписан в София - Договор за взаимна правна помощ по ГРАЖДАНСКИ ДЕЛА между Република България и Кралство Испания /в сила от 1.07.1994 г., ратифициран със закон, приет от НС на 27.04.1994 г., ДВ, бр. 39/1994 г., обн. - ДВ бр. 10/1995 г., регистрация в ООН под № 31168/23.08.1994 г./	Член 23 Официалните документи, съставени на територията на една от договарящите страни, се освобождават от легализация или други аналогични формалности, когато трябва да се представят на територията на другата страна. Считат се за официални документи по смисъла на този договор: документи, издадени от съд, прокуратура и съдия-изпълнител; документи, издадени от административни органи; нотариалните документи; официалните удостоверения, като отбелязвания в регистри, заверка на дати и заверка на подписи върху частни документи.
ИТАЛИЯ	1990, 18 май, подписан в Рим - Договор между Народна република България и <u>Италианската</u> република за правна помощ и изпълнение на решения по ГРАЖДАНСКИ ДЕЛА /в сила от 1.04.1994 г., ратифициран със закон, приет от ВНС на 4.01.1991 г., ДВ, бр. 11/1991 г., обн. - ДВ бр. 11/8.02.1991 г./	Член 10 Признаване на документи и освобождаване от легализацията 1. Официалните документи, издадени от една от договарящите страни във връзка с оказването на правна помощ, имат същата сила и на територията на другата договаряща страна. 2. Документите, предадени от едната договаряща страна на другата във връзка с оказване на правна помощ се освобождават от всякаква форма на легализация.
ЙЕМЕН	1988, 13 май, подписан в София - Договор между Народна република България и Народна демократична република <u>Йемен</u> за правна помощ по ГРАЖДАНСКИ И НАКАЗАТЕЛНИ ДЕЛА /в сила от 22.01.1989 г., ратифициран с Указ № 8881/22.07.1988 г., ДВ, бр. 58/1988 г., обн. - ДВ бр. 11/1989 г./	Член 18 Признаване на документи 1. Документи, които на територията на една от договарящите страни са били съставени или заверени от нейните компетентни органи в съответствие с установената форма и върху които е положен подпис и печат, се признават на територията на другата договаряща страна без легализация. Същото се отнася и до подписите, които са поставени върху частни документи, ако те са заверени съгласно законодателството на съответната договаряща страна. 2. Разпоредбите на ал. 1 се отнасят и до преписите на документи, заверени от съответния компетентен орган на договарящата страна. 3. Документи, издадени в кръга на компетентността на органите на една от договарящите страни, които се считат за официални документи, имат доказателствена сила на официални документи и на територията на другата договаряща страна.
КИПЪР	1983, 29 април, подписан в Никозия - Договор	Член 14

	<p>между Народна република България и Република <u>Кипър</u> за правна помощ по ГРАЖДАНСКИ И НАКАЗАТЕЛНИ ДЕЛА /в сила от 10.01.1985 г., ратифициран с Указ № 1792/17.06.1983 г., ДВ, бр. 49/1983 г., обн. - ДВ бр. 4/1985 г., регистрация в ООН № 23257/4.02.1985 г./</p>	<p>Валидност на документите</p> <p>1. Документи, издадени и удостоверени в надлежната форма, скрепени с официалния печат на компетентния държавен орган или длъжностното лице на една от договарящите страни, не се нуждаят от легализация на територията на другата договаряща страна. Същото се отнася до подписи върху частни документи, заверени от длъжностни лица на една от договарящите страни.</p> <p>2. Документи, считани за официални на територията на една от договарящите страни, имат доказателствената сила на официални документи и на територията на другата договаряща страна.</p>
КИТАЙ	<p>1993, 2 юни, подписан в Пекин - Договор между Република България и <u>Китайската</u> народна република за съдебна помощ по ГРАЖДАНСКИ ДЕЛА /в сила от 30.06.1995 г., ратифициран със закон, приет от НС на 12.01.1994 г., ДВ, бр. 6/1994 г., обн. - ДВ бр. 60/21.01.1995 г./</p>	<p>Член 26</p> <p>Освобождаване от легализация</p> <p>За целите на този договор документи или преводи, издадени или заверени от съдилищата или други компетентни органи на договарящите страни, се освобождават от всякаква форма на легализация. Посочените документи или преводи трябва да бъдат подписани или подпечатани от компетентния орган.</p>
КНДР	<p>1989, 17 май, подписан в Пхенян - Договор между Народна република България и <u>Корейската</u> народнодемократична република за оказване на взаимна правна помощ по ГРАЖДАНСКИ, СЕМЕЙНИ И НАКАЗАТЕЛНИ дела /в сила от 15.02.1990 г., ратифициран с Указ № 1587/4.08.1989 г., ДВ бр. 62/1989 г., обн. - ДВ бр. 15/20.01.1990 г./</p>	<p>Член 8</p> <p>Съставяне и заверка на документи</p> <p>1. Документи, които са съставени или заверени на територията на една от договарящите страни от компетентните органи в установения ред и форма, а така също и официално заверените копия и превод се признават на територията на другата договаряща страна без легализация, ако са подписани и подпечатани от компетентния орган. Това се отнася и за документите, съставени от гражданин, чийто подпис е заверен съгласно действащите разпоредби на територията на една от договарящите страни.</p> <p>2. Официални документи, съставени на територията на една от договарящите страни, се ползват на територията на другата договаряща страна с доказателствена сила на официални документи.</p>
КУБА	<p>1979, 11 април, подписан в Хавана - Договор между Народна република България и Република <u>Куба</u> за правна помощ по ГРАЖДАНСКИ, СЕМЕЙНИ И НАКАЗАТЕЛНИ ДЕЛА /в сила от 25.07.1980 г., ратифициран с Указ № 1959/2.11.1979 г., ДВ, бр. 90/1979 г., обн. - ДВ, бр. 85/1980 г./</p>	<p>Член 12</p> <p>Валидност на документите</p> <p>Документи, които са съставени или заверени от компетентни органи на територията на едната от договарящите страни или са представени с официално заверен превод според установената форма, са валидни на територията на другата договаряща страна без легализация. Същото се отнася и до документи на граждани, чиито подписи са заверени съгласно действащите разпоредби в</p>

		съответната договаряща страна.
КУВЕЙТ	1988, 26 декември, подписан в Кувейт - Договор между Народна република България и Държавата <u>Кувейт</u> за правна и съдебна помощ по ГРАЖДАНСКИ И НАКАЗАТЕЛНИ ДЕЛА /в сила от 6.07.1989 г., ратифициран с Указ № 185/7.02.1989 г., ДВ, бр. 13/1989 г., обн. - ДВ бр. 59/1989 г./	Член 6 1. Документ, който на територията на една от договарящите страни е издаден или заверен от неин компетентен орган в съответствие с нейните закони, се признава на територията на другата договаряща страна без друга заверка. Същото се отнася и до подписи, поставени върху частен документ, ако е заверен съгласно законодателството на съответната договаряща страна. 2. Разпоредбите на ал. 1 се отнасят и до препис на документ, заверен от съответния компетентен орган на договарящата страна. 3. Документ, издаден в кръга на компетентността на органите на едната от договарящите страни, който се счита за официален документ, се счита за официален и на територията на другата договаряща страна.
ЛИБИЯ	1984, 8 март, подписан в Триполи - Договор между Народна република България и Социалистическа народна <u>либийска</u> арабска джамахирия за ПРАВНО СЪТРУДНИЧЕСТВО /в сила от 6.08.1985 г., ратифициран с Указ № 1169/17.04.1984 г., ДВ, бр. 33/1984 г., обн. - ДВ бр. 65/1985 г./	Член 19 1. Документи, които на територията на една от договарящите страни са били съставени или заверени от нейните компетентни органи в съответствие с установената форма, се признават на територията на другата договаряща страна без друга заверка. Същото се отнася и до подписите, които са поставени върху частни документи, ако те са заверени съгласно законодателството на съответната договаряща страна. 2. Разпоредбите на ал. 1 се отнасят и до преписите на документите, заверени от съответния компетентен орган на договарящата страна. 3. Документи, издадени в кръга на компетентността на органите на едната от договарящите страни, които се считат за официални документи, имат доказателствена сила на официални документи и на територията на другата договаряща страна.
ЛИВАН	2001, 20 март, подписан в Бейрут - Договор между правителството на Република България и правителството на <u>Ливанската</u> република за правна помощ по ГРАЖДАНСКИ ДЕЛА /в сила от 10.04.2004 г., ратифициран със закон на НС от 25.10.2001 г., ДВ бр. 95/6.11.2001 г., обн. - ДВ бр. 45/27.05.2004 г./	Официални документи Член 21 1. Официални документи, съставени на територията на една от договарящите страни, се освобождават от легализация или други подобни формални процедури, когато се предявяват на територията на другата страна. 2. По смисъла на този договор за официални документи се считат: - документи, издадени от съд, прокуратура или съдии-изпълнители; - документи, издадени от административни органи; - нотариални документи; - официални удостоверения, като отметки в регистрите, заверка на дати и заверка

		на подписи на частни документи.
МАКЕДОНИЯ	2000, 15 май, подписан в Скопие - Договор за правна помощ по ГРАЖДАНСКИ ДЕЛА между Република България и Република <u>Македония</u> . /в сила от 7.04.2002 г., ратифициран със закон на НС от 12.01.2001 г., ДВ бр. 7/2001 г., обн. - ДВ бр. 40/19.04.2002 г./	Официални документи Член 24 1. Официални документи, съставени на територията на една от Договарящите Страни, се освобождават от легализация или други формалности, когато се предявяват на територията на другата Страна. 2. По смисъла на този договор за официални се считат: а) документи, издадени от съда и други правосъдни органи; б) документи, издадени от административни органи освен търговски или митнически документи; в) нотариални документи; г) официални удостоверения, като отбелязвания в регистрите, заверки на дати и заверки на подписи на частни документи.
МОНГОЛИЯ	1968, 27 ноември, подписан в София - Договор между Народна република България и <u>Монголската</u> народна република за оказване на взаимна правна помощ по ГРАЖДАНСКИ, СЕМЕЙНИ И НАКАЗАТЕЛНИ ДЕЛА . Допълнителен протокол към Договора от същата дата /в сила от 9.04.1969 г., ратифициран с Указ № 1127/24.12.1968 г., ДВ, бр. 2/1969 г., обн. - ДВ бр. 88/14.11.1969 г., регистрация в ООН под № 9633/11.09.1969 г./	Член 11 Валидност на документи 1. Документи, които на територията на една от Договарящите страни са били съставени или заверени от органите в пределите на компетентността им съгласно установената форма и върху които е положен печат, се приемат на територията на другата Договаряща страна без всякаква заверка. Същото се отнася и до подписите, които са поставени върху частните документи, ако те са заверени съгласно реда на съответната Договаряща страна. 2. Документи, които на територията на една от Договарящите страни се считат за официални документи, имат доказателствената сила на официални документи и на територията на другата Договаряща страна.
ПОЛША	1961, 4 декември, подписан във Варшава - Договор между Народна република България и <u>Полската</u> народна република за правна помощ и правни отношения по ГРАЖДАНСКИ, СЕМЕЙНИ И НАКАЗАТЕЛНИ ДЕЛА /в сила от 20.04.1963 г., ратифициран с Указ № 172/7.04.1962 г., в. Известия, бр. 31/1962 г., обн. - ДВ бр. 37/1963 г., регистрация в ООН № 7019/23.12.1963 г./ 1980, 27 юни, подписан в София - Протокол	Валидност на документите Член 88 1. Документи, които на територията на една от Договарящите страни са били изготвени или заверени от съд или други органи в рамките на тяхната компетентност и съгласно установената форма и са подпечатани, не се нуждаят от друга заверка, за да се използват на територията на другата Договаряща страна. 2. Документи, които на територията на една от Договарящите страни се считат като официални документи, имат доказателствена сила на официални документи и на територията на другата Договаряща страна.

	<p>към Договора между Народна република България и <u>Полската</u> народна република за правна помощ и правни отношения по граждански, семейни и наказателни дела, подписан във Варшава на 4.12.1961 г. /в сила от 25.02.1981 г., ратифициран с Указ № 2152/16.10.1980 г., ДВ, бр. 83/1980 г., обн. - ДВ, бр. 20/1981 г., регистрация в ООН под № 7019/12.12.1985 г./</p>	<p>Член 89 Преписи и извлечения от документи, които ще бъдат използвани върху територията на другата Договаряща страна, трябва да бъдат заверени от същия орган, който е изготвил или издал документа, или от нотариалния орган или органа, който пази документа.</p>
РУМЪНИЯ	<p>1958, 3 декември, подписан в София - Договор между Народна република България и <u>Румънската</u> народна република за правна помощ по ГРАЖДАНСКИ, СЕМЕЙНИ И НАКАЗАТЕЛНИ ДЕЛА /в сила от 4.07.1959 г., ратифициран с Указ на ДС № 33/24.01.1959 г., в. Известия, бр. 9/1959 г., обн. - в. Известия, бр. 18/1960 г., регистрация в ООН под № 6007/15.12.1961 г./</p>	<p>Член 13 Признаване на документи 1. Документи, които са издадени или заверени на територията на една от договарящите страни от държавен орган или от официално лице в границите на тяхната компетентност, в установената от закона форма и са снабдени с печат, се признават на територията на другата договаряща страна без друга заверка. Това се отнася и за подписите, които се заверяват съгласно законните разпоредби на една от договарящите страни. 2. Документи, които на територията на едната договаряща страна се считат за официални, имат доказателствена сила на официални документи и на територията на другата договаряща страна.</p>
РУСИЯ	<p>1975, 19 февруари, подписан в Москва - Договор между Народна република България и <u>СССР</u> за правна помощ по ГРАЖДАНСКИ, СЕМЕЙНИ И НАКАЗАТЕЛНИ ДЕЛА /ратифициран с Указ № 784 на Държавния съвет от 15.04.1975 г., ДВ, бр. 33/25.04.1975 г., в сила от 18.01.1976 г., обн. - ДВ бр. 12/10.02.1976 г., попр. ДВ, бр. 17/28.02.2014 г., регистрация в Секретариата на ООН под № 14855/2.07.1976 г./</p>	<p>Член 12 Валидност на документи 1. Документи, които на територията на една от договарящите страни са били съставени или заверени от компетентни органи съгласно установената форма, се приемат на територията на другата договаряща страна без легализация. Същото се отнася и до документи на граждани, подписите на които са заверени по правилата, действащи в съответната договаряща страна. 2. Документи, които на територията на една от договарящите страни се считат за официални документи, имат доказателствена сила на официални документи и на територията на другата договаряща страна.</p>
СИРИЯ	<p>1976, 16 август, подписан в Дамаск - Договор между Народна република България и <u>Сирийската</u> арабска република за правна помощ по СЕМЕЙНИ, ГРАЖДАНСКИ И</p>	<p>Член 11 1. Документи, които на територията на една от договарящите страни са били съставени или заверени от нейните компетентни органи в съответствие с установената форма и върху които е положен печат, се признават на територията</p>

	НАКАЗАТЕЛНИ ДЕЛА /в сила от 5.12.1977 г., ратифициран с Указ № 1341/12.09.1976 г., ДВ, бр. 77/1976 г., обн. - ДВ, бр. 53/8.07.1980 г./	на другата договаряща страна без друга заверка. Същото се отнася и до подписите, които са поставени върху частни документи, ако те са заверени съгласно законодателството на съответната договаряща страна. 2. Документи, които на територията на една от договарящите страни се считат за официални документи, имат доказателствената сила на официални документи и на територията на другата договаряща страна.
УЗБЕКИСТАН	2003, 24 ноември, подписан в София - Договор между Република България и Република <u>Узбекистан</u> за правна помощ по ГРАЖДАНСКИ ДЕЛА /в сила от 11.11.2004 г., ратифициран със закон на НС от 26.05.2004 г., ДВ бр. 49/8.06.2004 г., обн. - ДВ бр. 105/30.11.2004 г./	Действителност на документите Член 16 Документите, които на територията на едната от договарящите страни са изготвени или заверени от орган или от специално упълномощено за това лице в границите на компетентността им и в установената форма и са подпечатани с официален печат, се приемат на територията на другата договаряща страна без каквато и да е специална заверка. Документите, които на територията на едната от договарящите страни се приемат за официални, се ползват на територията на другата договаряща страна с доказателствена сила на официални документи.
УКРАЙНА	2004, 21 май, подписан в Киев - Договор за правна помощ по ГРАЖДАНСКИ ДЕЛА между Република България и <u>Украйна</u> /в сила от 29.12.2005 г., ратифициран със закон на НС от 4.11.2004 г., ДВ бр. 102/19.11.2004 г., обн. - ДВ бр.104/27.12.2005 г. /попр. ДВ бр. 2/6.01.2006 г./	Валидност на документите Член 17 (1) Документите, които на територията на едната от договарящите страни са изготвени или заверени от орган или от специално упълномощено за това лице в границите на компетентността им и в установената форма и са подпечатани с официален печат, се приемат на територията на другата договаряща страна, без каквато и да е специална заверка. Същото се отнася и до заверка на подписи на граждани, копия и преводи на документи. (2) Документите, посочени в ал. 1 на този член, имат еднаква доказателствена сила на териториите на двете договарящи страни.
УНГАРИЯ	1966, 16 май, подписан в София - Договор между Народна република България и <u>Унгарската</u> народна република за правна помощ по ГРАЖДАНСКИ, СЕМЕЙНИ И НАКАЗАТЕЛНИ ДЕЛА /в сила от 10.03.1967 г., ратифициран с Указ № 595/4.08.1966, ДВ бр. 62/1966 г., обн. - ДВ бр. 29/1967 г., регистрация в ООН под № 10417/8.04.1970 г./	Член 15 Валидност на документите 1. Документи, които на територията на една от договарящите страни са били изготвени, подпечатани или заверени от нейните органи в рамките на тяхната компетентност и съгласно установената форма, не се нуждаят от заверка, за да се използват на територията на другата договаряща страна. Същото се отнася и до подписите, които са поставени върху частни документи, ако те са заверени съобразно правилата на съответната договаряща страна. 2. Документи, които на територията на една от договарящите страни се считат за

	1981, 15 септември, подписан в Будапеща - Протокол за изменение и допълнение на Договора между Народна република България и <u>Унгарската</u> народна република за правна помощ по граждански, семейни и наказателни дела от 16.05.1966 г. /в сила от 29.09.1982 г., ратифициран с Указ № 29/8.01.1982 г., ДВ, бр. 4/1982 г., обн. - ДВ бр. 76/1982 г., регистрация в ООН под № 10417/12.12.1985 г./	официални документи, имат доказателствена сила на официални документи и на територията на другата договаряща страна.
ФРАНЦИЯ	1989, 18 януари, подписан в София - Договор за взаимна правна помощ по ГРАЖДАНСКИ ДЕЛА между правителството на Народна република България и правителството на <u>Френската</u> република /в сила от 1.10.1989 г., ратифициран с Указ № 269/18.01.1989 г., ДВ, бр. 18/1989 г., обн. - ДВ бр. 92/28.11.1989 г., регистрация в ООН под № 27088/29.01.1990 г./	Член 23 Официалните документи, съставени на територията на една от договарящите страни, се освобождават от легализация или всякакви други аналогични формалности, когато трябва да бъдат представени на територията на другата страна. Считат се за официални документи по смисъла на този договор: документи, издадени от съд, прокуратура, от съдия-изпълнител и от секретар на съда; документите, издадени от административни органи; нотариалните актове; официалните удостоверявания, като отбелязвания в регистри, заверка на определени дати и заверка на подписи върху частни документи.
ЧЕШКА РЕПУБЛИКА	1976, 25 ноември, подписан в София - Договор между Народна република България и <u>Чехословашката</u> социалистическа република за правна помощ и уреждане на отношенията по ГРАЖДАНСКИ, СЕМЕЙНИ И НАКАЗАТЕЛНИ ДЕЛА /в сила от 6.01.1978 г., обн. - ДВ бр. 20/14.03.1978 г., регистриран в ООН от НРБ под № 18341/4.03.1980 г./	Член 10 Валидност на документите 1. Документи, които на територията на една от договарящите се страни са били съставени или заверени от органи в пределите на компетентността им съгласно установената форма и върху които е положен печат, се приемат на територията на другата договаряща се страна без всякаква заверка. Същото се отнася и до подписите, които са поставени върху частни документи, ако те са заверени съгласно реда на съответната договаряща се страна. 2. Документи, които на територията на една от договарящите се страни се считат за официални документи, имат доказателствена сила на официални документи и на територията на другата договаряща се страна.
СЛОВАШКА РЕПУБЛИКА		
СЪРБИЯ	1956, 23 март, подписан в София - Договор между Народна република България и	Заверка на документи Член 51

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА	Федеративна народна република <u>Югославия</u> за ВЗАИМНА ПРАВНА ПОМОЩ /в сила от 26.01.1957 г., ратифициран с Указ № 167/8.06.1956 г., в. Известия, бр. 16/1957 г., обн. - в. Известия бр., 16/1957., регистрация в ООН под № 5230/	1) Официалните документи, съставени или издадени от съд или от друг държавен орган в едната договаряща държава, ако са снабдени със служебен печат, не е необходимо да се заверяват, за да се използват пред съдилищата и пред другите държавни органи на другата договаряща държава. 2) Същото важи и за преписите от официалните документи, които са заверени от съд или от друг държавен орган. Член 52 За частните документи, заверени от съд или от друг компетентен държавен орган на едната договаряща държава, не е необходима друга заверка, за да се използват пред съдилищата и пред другите държавни органи на другата договаряща държава.
ХЪРВАТИЯ		
ЧЕРНА ГОРА		
СЛОВЕНИЯ		

Актуална към м. януари 2017 г.